

Punkter i Lovforslaget. Særlig fremhævede Mindretallet, at det kunde tiltræde Tanken om, at den foreslaaede yderligere Nedsættelse af Renten for Indlaan i Banker og Sparekasser blev begrænset til kun at gælde for nye Indskud, under Forudsætning af, at der paa forsvarlig Maade blev tilvejebragt Erstatning for de derved bortfaldende Dækningsbeløb, ligesom Mindretallet i Princippet kunde sympatisere med Indførelsen af en Maksimumsgrænse for Udlaansrenten. Som Sagen var forløbet, havde der imidlertid ikke været Grundlag for en nøjere Drøftelse af disse Forslags Udformning i Enkelt-heder. — Mindretallet indstillede herefter Lovforslaget til Vedtagelse i Folketingets Affattelse.

De *Konservative* beklagede, at Regeringen ikke havde »været sindet at gaa ind i en Realitetsforhandling angaaende Konverteringens Gennemførelse«, ikke fordi Mindretallet ansaa denne for afgørende for Landbrugets Rentabilitet, men fordi Mentaliteten i Landet krævede den, og fordi den, naar den en Gang var paabegyndt, burde føres til Ende. Naar *Konverteringen* ikke i Øjeblikket var ført længere frem, maatte Ansvaret ene og alene tillægges Regeringen, og Mindretallet gjorde gældende, at Regeringen dels tidligere havde for-passet et gunstigt Tidspunkt til Konverteringens Iværksæt-telse, dels havde begaaet en Fejl ved ikke at sætte ind over for de Kreditforeningsserier, der kursmæssigt laa bedst, men havde begyndt med de svagere Landkreditobligationer. Min-dretallet havde dog ment at burde affinde sig med Stillingen, som den var, og at medvirke til Konverteringens Tilende-bringelse paa bedst mulig Maade, men de Foranstaltninger, som Regeringen havde villet knytte til dens Gennemførelse, havde umuliggjort den ønskelige Samvirken til en forsvarlig Løsning af Spørgsmaalet. De *Konservative* havde tidligere taget Afstand fra en *Tvangsnedsættelse af Renten*, og Mindre-tallet nærede den Opfattelse, at den foreslaaede Nedsættelse ikke vilde faa Betydning for Konverteringens Fremme, men tværtimod inden for visse Dele af Landets Pengeinstitutter vilde skabe en Modvilje, som ikke vilde være gunstig for For-maalet. Og *Tilskudsordningen* vilde efter Mindretallets Mening være uden Betydning for den almindelige Rentesænkning, idet Renten ikke paavirkedes af, at der blev givet Tilskud til dens Betaling. Derimod vilde Tilskudsordningen ganske uberet-tiget opretholde den Fiktion, at Landbruget ikke ved egen Hjælp kunde klare sine Førsteprioriteter. — Den *Skitse til en ændret Ordning*, som Mindretallet havde forelagt sammen med Venstre, var en direkte Opfordring til Forhandling om en Løsning, der kunde tiltrædes af alle Parter; men naar Regeringen ansaa det for tilstrækkeligt med en omtvistelig